

punkt, da Arbejdsevnen er sluppet op. Vi kan alle være enige om, at det er et urigtigt Forhold, men saaledes er det i Øjeblikket. De Folk, der her er Tale om, har ikke følt de Fordele, som de, der nu staar i aktiv Tjeneste, nyder, idet disse faar Del i de Goder, som Tjenestemandsløven bringer. I dette Forslag tilstræbes nu en Forhøjelse af selve Grundpensionen, og derved forhøjes Konjunkturtillæget automatisk. Det siger sig selv, at det for mange Mennesker vil være en kærkommen Julegave.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Løven selvfølgelig betyder en Udgift for Statskassen, men han sagde jo samtidig, at det er i høj Grad paakrævet, at denne Lovgivning fornyes, og at Sætserne i enkelte Tilfælde forhøjes. Jeg er ganske enig deri og skal derfor anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

**Finansministeren (N. Neergaard):** Naar Andragendet om Omregning af Pensionerne i Henhold til Tjenestemandsløven ikke er efterkommet, skyldes det, at det samme Andragende var fremme den Gang, den store Lønningskommission sad, og da Tjenestemandsløven blev vedtaget. Da Forslaget om at komme de gamle Pensionister til Hjælp var til Behandling i Kommissionen, erklærede alle Partier enstemmigt, at en saadan Omregning af Pensionerne kunde man ikke gaa med til. Dette Standpunkt blev ogsaa fastholdt af Folketinget. Det er under Henvisning til Lønningskommissionens enstemmigt vedtagne Standpunkt, at man heller ikke nu har ment at kunne efterkomme Ønsket. Imødekommen deraf vilde ogsaa kunne medføre Konsekvenser af ret betænkelig Karakter. Naar der er oprettet nye Stillinger, eller Stillingerens Karakter i Aarenes Løb er forandret, vil det være saa godt som umuligt at sige, hvilken Løn der efter den nye Tjenestemandsløvs svarede til et vist Løntrin efter den gamle. Det var den ene Grund, Lønningskommissionen anførte. Den anden var Hensynet til Konsekvenserne i Fremtiden. Det er klart, at hvis man nu knæsætter dette Princip, maatte man ogsaa følge det fuldt ud. Saa skulde man, hver Gang en ny Lønningslov blev vedtaget, gaa til en Omregning af samtlige gamle Pensioner. Det er for øvrigt ikke altid vist, at denne Omregning vilde føre til en Forhøjelse. Hvis Prisniveauet synker, og hvis man ved en senere Revision af Tjenestemandsløven af 1919 skulde komme til en Nedsættelse, vilde det da have til Følge, at de gamle Pensioner ogsaa blev nedsat, og den Konse-

kvens vilde man dog maaske ikke være saa glad ved. Beslutningen er, som sagt, taget efter Lønningskommissionens enstemmige Udtalelser, og Lønningsraadet fastholder stadig, at det ikke mener at kunne imødekomme disse Ønsker.

Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at hvor gerne jeg end saa, at disse Pensionstillæg kunde komme de gamle Pensionister til gode som en Julegave, er det ganske umuligt. Selv om Løven snart vedtages her og om et Par Dage stadfæstes af Kongen, kræves der dog nogen Tid, inden de fornødne Beregninger kan blive foretaget og Forberedelserne i det hele kan blive truffet. Jeg har imidlertid administrativt truffet Foranstaltninger til, at de gamle Pensionister straks fra 1. Januar i alt Fald faar det samme udbetalt, som de vilde have faaet, hvis Løven af 1919 havde været gældende ogsaa i 1920. Det er maaske med tvivlsom Ret, jeg har gjort dette Skridt, men jeg følte mig saa overbevist om, at den høje Rigsdag i hvert Fald ikke vilde forringe de gamle Pensionisters Stilling, at jeg nok kunde gaa dertil. De vil altsaa faa udbetalt samme Pensionsstillæg som hidtil, og saa snart de fornødne Forberedelser er gjort — altsaa i Løbet af det første Fjerdingaar i det kommende Aar —, vil de faa Tillæget efter denne Lov udbetalt, og fremtidig vil Udbetalingen naturligvis gaa regelmæssigt efter den nye Lovs Bestemmelser.

**Dahl:** Det er jo rigtigt, hvad den højtærede Finansminister sagde, at Lønningskommissionen havde modtaget et Andragende fra de gamle Pensionister om, at der maatte blive foretaget en Omregning af deres Pensioner efter den Pensionslov, som Lønningskommissionen havde stillet Forslag om; ligeledes er det rigtigt, at Lønningskommissionen erklærede, at det kunde den ikke indlade sig paa. Men den væsentligste Grund til, at man erklærede det, var, at det paa det Tidspunkt var umuligt for Lønningskommissionen, hvis den skulde tilendebringe sit Arbejde, saa at Lønningsloven kunde vedtages i Efteraaret 1919, at foretage dette store Arbejde. Det var i hvert Fald fra vor Side den væsentligste Bevæggrund. Og som en Slags Erstatning for, at vi ikke kunde dette, var det, at vi ønskede, at den Lov, som blev vedtaget i Efteraaret 1919 for de gamle Pensionisters Vedkommende, var blevet noget gunstigere for dem, end den blev. Nu har vi imidlertid faaet Lønningsraadet, og det har faaet en statsansat Formand, som skal være Finansmi-